

Η προστασία των ανηλίκων χρηστών του Διαδικτύου και ιδίως κατά εκείνων των εγκλημάτων που θίγουν τη γενετήσια αξιοπρέπειά τους, ήταν το κίνητρο για την υπογραφή της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Προστασία των Παιδιών κατά της Σεξουαλικής Εκμετάλλευσης και Κακοποίησης (Council of Europe Convention on the Protection of Children against Sexual Exploitation and Sexual Abuse) που υπογράφηκε τον Οκτώβριο του 2007. Στα άρθρα 20 (Αδικήματα που αφορούν την παιδική πορνογραφία), 21 (Αδικήματα που αφορούν τη συμμετοχή ενός παιδιού σε πορνογραφικές παραστάσεις) και 23 (Άγρα παιδιών για γενετήσιους λόγους) ορίζονται όλα εκείνα τα μέτρα που πρέπει κάθε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης να λάβει για την προστασία κατά της παιδικής σεξουαλικής εκμετάλλευσης, της διακίνησης παιδικής πορνογραφίας και παιδοφιλίας.

Όπως όλα τα κράτη μέλη, έτσι και η Ελλάδα ήταν υποχρεωμένη να ενσωματώσει τις ρυθμίσεις αυτές στο Ελληνικό Ποινικό Δίκαιο. Αποτέλεσμα της κύρωσης της ως άνω Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης ήταν οι ισχύουσες διατάξεις 348Α, 348Β και 337 του Ποινικού μας Κώδικα. Αυτές οι νέες διατάξεις ήταν ιδιαίτερα ουσιώδεις για την Ελληνική νομοθεσία καθώς μέσω αυτών ποινικοποιήθηκαν κάποιες εγκληματικές πράξεις που μέχρι εκείνη τη στιγμή έμεναν ατιμώρητες. Η ανάγκη για τον εκσυγχρονισμό του νομοθετικού πλαισίου λόγω της ανάπτυξης της τεχνολογίας και της εμφάνισης νέου τύπου εγκλημάτων ήταν επιτακτική.

Το 2002 με το Ν. 3064/2002 για πρώτη φορά εισήχθη στον Ελληνικό Ποινικό Κώδικα το άρθρο 348Α, το οποίο μεταξύ άλλων αφορούσε στη «διακίνηση παιδικής πορνογραφίας μέσω Διαδικτύου». Παρά όμως αυτό το πρώτο βήμα, εξακολουθούσαν να υπάρχουν αρκετά νομικά κενά και πολλές ασάφειες που ήταν η αιτία των πολλών ατιμώρητων περιπτώσεων που σχετιζόνταν με τη διακίνηση της παιδικής πορνογραφίας. Αυτά ακριβώς τα κενά προσπάθησε να καλύψει στη συνέχεια ο Ν. 3625/2007. Όμως, ακόμα δε θα μπορούσαμε να μιλάμε για ένα ουσιώδες επαρκές νομοθετικό πλαίσιο στο χώρο της διακίνησης παιδικής πορνογραφίας αν δεν ερχόταν ο Ν. 3666/2008 ο οποίος και συμπεριέλαβε το έγκλημα του 348Α στις περιπτώσεις άρσης του απορρήτου των επικοινωνιών. Αυτό «έλυσε» τα χέρια της Μονάδας Δίωξης Ηλεκτρονικού εγκλήματος η οποία μέχρι εκείνη τη στιγμή έβρισκε τα ηλεκτρονικά ίχνη του δράστη, δεν μπορούσε όμως να μάθει τα πραγματικά του στοιχεία ώστε να προχωρήσει στην άσκηση ποινικής δίωξης.

Πέρα όμως από τη διακίνηση παιδικής πορνογραφίας, οι ανήλικοι χρήστες έρχονται να αντιμετωπίσουν και άλλων παράνομες πράξεις όπως είναι η προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας. Αυτού του είδους η πράξη ποινικοποιείται βάσει του 337 άρθρου του Ποινικού Κώδικα και δυστυχώς λαμβάνει χώρα καθημερινά. Σύμφωνα με όσα ορίζει η διάταξη στην παράγραφο 3 που προστέθηκε με το Ν. 3727/2008 «*Ενήλικος, ο οποίος μέσω διαδικτύου ή άλλου μέσου επικοινωνίας, αποκτά επαφή με πρόσωπο που δεν συμπλήρωσε τα 15 έτη και, με χειρονομίες ή προτάσεις ασελείς, προσβάλλει την αξιοπρέπεια του ανηλίκου στο πεδίο της γενετήσιας ζωής του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. Αν η πράξη τελείται κατά συνήθεια ή αν επακολούθησε συνάντηση, ο ενήλικος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών.*» Ο νομοθέτης εδώ, με τον όρο «*ή άλλου επικοινωνιακού μέσου*» θέλει να καλύψει και εκείνες τις περιπτώσεις όπου η προσβολή γίνεται και μέσω κινητού τηλεφώνου. Επίσης θα πρέπει να εστιάσουμε στο γεγονός πως για την εφαρμογή αυτής της διάταξης αρκεί και μόνον η επικοινωνία του ενήλικου με την ανήλικη και δεν είναι απαραίτητη η συνεύρεση ή η σωματική επαφή.

Αντιθέτως, όταν ο ενήλικας πέραν της επικοινωνίας με την ανήλικη, προσποιείται επιπλέον τον ανήλικη με σκοπό να τον προσεγγίσει ευκολότερα και εν τέλει να έρθει σε σεξουαλική επαφή μαζί του στον πραγματικό κόσμο, τότε γίνεται λόγος για το φαινόμενο του “Grooming”. Παρά το γεγονός ότι δεν υπάρχει ο όρος “grooming” στον ελληνικό ποινικό κώδικα, εν τούτοις αυτή η πράξη τιμωρείται βάσει του άρθρου 348B Π.Κ., όπως αυτό προστέθηκε με το Ν. 3727/2008. Κύριο στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης του 348 Π.Κ. είναι ο ενήλικας μέσω της τεχνολογίας πληροφόρησης και επικοινωνίας να αποσκοπεί στην αποπλάνηση του παιδιού (339 Π.Κ.) και στο φυσικό κόσμο.